

Ieremia

Context Istoric

Perioada	Evenimente în Iuda și Israel		Evenimente în Orientul Apropiat	Glasul profeților în Iuda și Israel	
911	Divizarea Regatului lui Israel după moartea lui Solomon urmată de perioade de idolatrie atât în Iuda cât și în Israel.		Începe ascensiunea Imperiului Asirian: urmașii lui Adad-Nirari II (911-891 î.Hr) au creat o dinastie puternică și de temut în întregul Răsărit.		
	<i>IUDA (Sud)</i>	<i>ISRAEL (Nord)</i>		<i>IUDA (Sud)</i>	<i>Israel (Nord)</i>
910	<p>În Iuda continuă închinarea la Templu dar continuă și închinarea la idoli.</p> <p>În Iuda alternează perioadele de idolatrie cu perioadele de trezire spirituală, de curățire a țării și de întoarcere la închinarea autentică la Templu. Aceste treziri sunt inițiate de împărați credincioși Domnului sprijiniți de profeții Domnului. Împărații credincioși deci, readuc poporul la închinarea adevărată de la Templu, împărații necredincioși readuc poporul în idolatrie dar fără să desființeze închinarea de la Templu. Aceasta continuă, dar este adesea neglijată și anumite părți ale Templului se</p>	<p>Israel se rupe total de închinarea de la Templul din Ierusalim.</p> <p>În regatul de Nord (Israel) sunt în această perioadă doar împărați necredincioși care conduc poporul în mod constant către idolatrie.</p> <p>Împăratul AHAB (874-853) amplifică răul și idolatria din Israel, face lucruri strigătoare la cer și conduce poporul într-o criză spirituală fără precedent.</p> <p>Nu are loc nici o trezire spirituală, nici o întoarcere (măcar formală) către închinarea la Templul din</p>	<p>Continuă ascensiunea Imperiului Asirian care devine principala putere și amenințare din bazinul Mării Mediterane.</p> <p>Imperiul Asirian devine unealta din mâna Creatorului prin care sunt judecate și pedepsite atât regatele lui Iuda și Israel, cât și popoarele din vecinătatea acestora.</p> <p>Imperiul Asirian dă dovadă de o cruzime cumplită în acțiunile sale permanente.</p> <p>Astfel se explică încăpățânarea lui IONA de a se duce pentru a oferi cetății NINIVE (capitală a</p>	<p>Obadia(841-825), profetește împotriva EDOMULUI în timpul Împărătesei Atalia și regelui Ioas și este contemporan cu Elisei.</p> <p>Ioel (825-809) profetește în timpul regelui Ioas și este contemporan cu Elisei.</p>	<p>Ilie și minunile sale (876-852)</p> <p>Elisei și minunile sale (852-796)</p> <p>Iona (784-772), profetește în timpul domniei lui <i>Ieroboam</i></p>

<p>. . . . . 735 . . . . 721</p>	<p>degradează și necesită renovări.</p> <p>Împăratul AHAZ, (735-715) aduce ceva NOU în degradarea spirituală a lui Iuda. Pentru prima dată PÂNGĂREȘTE închinarea de la Templu. Închinarea nu este doar neglijată, dar este acum PERVERTITĂ: Ahaz îndepărtează din Casa Domnului altarul de aramă și-l înlocuiește cu un altar străin făcut după modelul altarului păgân din Damasc (capitala Siriei).</p>	<p>Ierusalim.</p> <p>Profeții Domnului sunt respinși, prizonieri și batjocoriți. Poporul se adâncește din ce în ce mai mult în idolatrie și fărâdelege.</p> <p>Împietrirea din Israel devine inimaginabil de mare. Așa se explică faptul că Dumnezeu apelează la gesturi absolut șocante pentru a încerca să trezească poporul (Profetul Osea este trimis să se căsătorească cu o curvă...)</p>	<p>Asiriei șansa pocăinței și a izbăvirii de pedeapsă.</p> <p>Imperiul Asirian devine și principala unealtă în mâna celui rău prin care diavolul atacă inima împăraților lui Iuda și Israel. Sub amenințarea Asiriei adesea împărații leapădă încrederea în Domnul, fac compromisuri și alianțe străine, interzise de Domnul.</p>	<p>Isaia (739-681) profetește în vremea împăraților <i>Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia</i>.</p> <p>Mica (733-701), contemporan cu Isaia.</p>	<p><i>II (793-753)</i></p> <p>Amos (767-755) profetește și el în timpul lui <i>Ieroboam II</i></p> <p>Osea, ultimul profet al lui Israel (755-714), profetește în perioada ultimilor împărați ai lui Israel (<i>Zaharia, Șalum, Menahem, Pecahia, Pecah și OSEA</i>) până când regatul de Nord este dus în robia asiriană în 722.</p>
<p>722</p>	<p>Ahaz stă pe tronul lui Iuda alături de fiul său Ezechia care este co-regent din anul 728. Ezechia este MARTOR la căderea Samariei.</p>	<p>Cele 10 seminții din Regatul de Nord sunt duse în robia asiriană.</p>	<p>Salmanasar V (727-722) cucerește Samaria și ia în robie pe Israel.</p>	<p>Isaia și Mica profetesc în Iuda. Ezechia are acces la profețiilor lor și probabil ASTFEL se smulge de sub influența spirituală negativă a tatălui său.</p>	<p>Osea cheamă pe Israel la pocăință până în ultima clipă.</p>
<p>722 . . 716</p>	<p>Continuă perioada de co-regență Ahaz-Ezechia.</p>	<p>Populații străine sunt aduse în regatul de Nord (cei ce vor fi numiți Samaritenii).</p>	<p>Sargon II (722-705) se află pe tronul Asiriei.</p>	<p>Isaia și Mica își continuă lucrarea profetică în Iuda.</p>	

Perioada	Evenimente în Regatul lui IUDA	Evenimente în Orientul Apropiat	Glasul profetilor în IUDA
715	Moare Ahaz și Ezechia rămâne singur pe tronul lui Iuda și se pare că în acest an începe în mod plener reforma religioasă și trezirea spirituală inițiată de Ezechia.	Sargon II (722-705) se află pe tronul Asiriei.	Isaia și Mica își continuă lucrarea profetică în Iuda.

<p>715-701</p> <p>705</p> <p>703</p>	<p>Ezechia curățește țara de idolatrie, curățește și renovează Templul, îndepărtează chiar și înălțimile!</p> <p>Se pare că în jurul anului 703 Ezechia cedează presiunilor și face alianța cu Egiptul.</p>	<p>Sargon II (722-705 î.Hr.) este amintit în Isaia 20:1. Două evenimente de maximă importanță care au avut loc cu puțin timp înaintea urcării sale pe tronul Asiriei aveau să-i influențeze deciziile: pătrunderea Egiptului pe teritoriul Palestinei și a Elamului în Babilonia (Elamul avea capitala la Susa, care mai târziu va deveni capitala perșilor). Aceste lucruri s-au întâmplat întrucât singura rută comercială a Elamului fusese închisă de Tiglat Pileser III, iar Egiptul a rămas fără principalul său client comercial, Fenicia (devenită parte a imperiului asirian).</p> <p>Un moment critic al domniei sale a fost revolta regelui Babilonului, Merodac-Baladan (care apare în 2 Împărați 20:12 și Isaia 39:1), aliat cu regele Elamului. Sargon II a mers împotriva lui, inscripțiile din vremea sa pretinzând victoria absolută. Totuși, „Cronica babiloniană”, mai imparțială, afirmă clar că asirienii au fost învinși de elamiți.</p> <p>Amenințarea Asiriei crește. Noi invazii militare ale Asiriei în vecinătățile lui Iuda. Bucuria trezirii spirituale din Iuda este umbrită de amenințarea crescândă a Asiriei.</p> <p>În 705 urcă pe tronul Asiriei împăratul SANHERIB (705-681). Sanherib (704-681 î.Hr.) este întâlnit în 2 Împărați 18:13, 2 Cronici 32:1 și Isaia 36:1. Imediat după moartea lui Sargon II au izbucnit revolte în districtele mediteraneene și în Babilon, pe care Sanherib s-a văzut devreme nevoit să le curme. Propaganda egipteană din Fenicia și Palestina a convins Sidonul, Ascalonul, Ecronul și Iuda (condus de Ezechia) să rupă legăturile cu Ninive (capitala Asiriei în vremea lui Sanherib, zidită chiar de el).</p>	<p>Isaia profetește la curtea lui Ezechia împotriva alianțelor militare și politice cu cei ce se răsculau împotriva Asiriei. Egiptul este cel care inițiază o alianță militară împotriva Asiriei. Ezechia este îndemnat să se încreadă doar în Domnul care-l va proteja de împăratul Asiriei.</p> <p>Isaia mustră pe Ezechia și pe Iuda pentru alianța făcută cu Egiptul. Se profetește pedeapsa ce va veni prin Împăratul Asiriei, dar și izbăvirea pe care Domnul o va aduce Ierusalimului când acesta se va căi și se va întoarce la Domnul.</p>
--------------------------------------	---	---	---

701	<p>Toate cetățile lui Iuda cu excepția Ierusalimului cad în mâinile Asiriei.</p> <p>Ezechia și rămășița din Ierusalim își pun nădejdea în Domnul.</p>	<p>Invazia lui Sanherib în Iuda. Egiptul nu vine în ajutorul lui Ezechia. Sanherib a mers împotriva lor în 701 î.Hr, risipindu-și dușmanii. În urma luptei, regele Sidonului a fugit în Cipru, regele Ascalonului a fost luat prizonier în Asiria, armata egipteană trimisă în sprijinul Ecronului a fost învinsă și în toate aceste cetăți au fost puși conducători loiali Asiriei. Sanherib a atacat apoi Iuda, a asediat și a capturat Lachisul (cetate extrem de fortificată) și a trimis trupe împotriva Ierusalimului.</p> <p>În acest context trebuie plasat dramaticul episod descris în 2 Împărați 18:1-19:37 și Isaia 36:1-37:38, din vremea lui Ezechia. Mulți istorici au crezut multă vreme că Sanherib a lansat o a doua campanie în Palestina, spre sfârșitul domniei sale, și că de acolo plănuia să invadeze Egiptul. Ajunsese deja aproape de Marea Roșie, când tabăra sa a fost devastată de „îngerul Domnului” (cum spune Isaia), de „o legiune de șobolani, care au ros toate armele confecționate din frânghii și piele” (după spusele lui Herodot), sau de o „boală ucigătoare care a ucis 185.000 de oameni, cu tot cu comandanți și ofițeri” (după cum scrie Berossus).</p> <p>Sanherib este pe tronul Asiriei.</p> <p>185.000 de asirieni mor în jurul Ierusalimului. Sanherib se întoarce în țara sa.</p>	<p>Isaia este alături de Ezechia în Ierusalim și mijlocește.</p>
-----	--	--	---

<p>642</p>	<p>La sfârșitul domniei sale, Manase este luat luat rob de împăratul Asiriei, legat în lanțuri și dus în Babilonul reconstruit de Esarhaddon. Acolo în Babilon Manase se căiește. Dumnezeu îi aude glasul și-l aduce înapoi în Iuda. Revenit în Iuda el curăță din țară și din Casa Domnului toți idolii pe care tot el îi răspândise. Cu toate acestea Dumnezeu nu se răzgândește și nu-și schimbă decizia cu privire la nimicirea lui Iuda și a Ierusalimului. Manase moare în 642.</p>	<p>primului. În această de pe urmă hotărâre s-au putut vedea deja semnele ridicării Babilonului.</p> <p>Este interesant că Imperiul Asiriei se ridică după divizarea Regatului lui Solomon <i>iar Babilonul este reconstruit și renaște tocmai pe vremea lui Manase</i>. Nu cred că greșim dacă afirmăm că decăderea spirituală a lui Israel a cauzat ridicarea pe scena istoriei a celor doi mari dușmani care i-au adus distrugerea (Asiria și apoi Babilonul)!</p> <p>În anul 669 se așează pe tronul Asiriei Asurbanipal care va domni până în 633 (sau 627 – data e incertă), adică până în timpul domniei lui Iosia. Asurbanipal continuă campania neterminată a tatălui său împotriva Egiptului; dar pentru a redobândi controlul asupra Egiptului a fost nevoie de 3 campanii dificile și de jefuirea Tebei în 663 (vezi Naum 3:8 – cetatea No-Amon). În timpul domniei sale Asiria a atins cea mai mare extindere geografică. Raidurile împotriva triburilor arabe și restaurarea lui Manase, regele lui Iuda, probabil că a avut ca scop menținerea unei căi libere către Egipt. Cu toate acestea, Asiria a fost sortită să cadă cu repeziuciune. Mezii și-au întărit stăpânirea asupra triburilor învecinate și au amenințat teritoriul Asiriei. În anul 652 Samas-Sumukin s-a răsculat și lupta care a urmat cu Babilonul a împiedicat armata să lupte în ținuturile mai îndepărtate și s-a încheiat cu jefuirea capitalei de S în 648. Această răzvrătire a fost susținută de Elam și de aceea Asurbanipal a înaintat împotriva capitalei Susa în 645 și a transformat-o în provincie asiriană. În absența incursiunilor frecvente ale armatei asiriene în sprijinul guvernatorilor locali și a colecitorilor de impozite, orașele-state din V s-au îndepărtat treptat de Asiria, iar în Iuda această libertate s-a reflectat în reformele inițiate de Iosia. Egiptul a devenit din nou independent și a instigat din nou popoarele din Palestina împotriva Asiriei.</p>	<p>Se pare că în jurul anului 650 își începe lucrarea profetică NAUM. (vestirea căderii cetății NINIVE, capitală a Imperiului Asirian)</p>
<p>642</p>	<p>Amon, fiul lui Manase domnește doi ani. El</p>	<p>Pe tronul Asiriei șade Asurbanipal.</p>	<p>NAUM își continuă lucrarea profetică.</p>

<p>. . 640</p>	<p>readuce toată idolatria promovată de Manase în timpul domniei sale și apoi înlăturată de acesta la final.</p>		
<p>640 . . . . . 636 . . . . .</p>	<p>În anul 640 începe domnia împăratului Iosia. Iosia are 8 ani când devine împărat. Chiar dacă relatarea domniei lui Iosia din 2 Împărați ne sugerează că reforma și curățirea țării de idolatrie ar fi început DUPĂ descoperirea Legii în Casa Domnului, totuși relatarea aceleiași domnii în 2 Cronici ne indică foarte clar că reforma a început ÎNAINTE de descoperirea Cărții Legii. 2 Cronici ne indică următoarea desfășurare de evenimente:</p>	<p>Pe tronul Asiriei șade Asurbanipal. Babilonul se află într-o perioadă de renaștere, dar marea putere a vremii este în continuare Imperiul Asirian.</p>	<p>NAUM își continuă lucrarea profetică anunțând în auzul urechilor lui Iosia căderea cetății NINIVE, capitala Imperiului Asirian.</p>
<p>632 . . . . .</p>	<p>În anul al 8-lea al domniei sale (632), Iosia a început să caute pe Domnul, deci când avea 16 ani de zile.</p>	<p>Data morții lui Asurbanipal este incertă (cca 631-627). Datele istorice sunt puține pentru această perioadă. Hoardele de sciți au început să domine zona Eufratului Mijlociu și Kyaxares, Medul, a asediat Ninive. Se prea poate ca Assurbanipal să fi delegat puterea fiilor săi Assuretelilani (632-628) și Sinsariskun (628-612).</p>	<p>În anul 636 (deci în al 4 –lea an al domniei lui Iosia, înainte ca acesta să înceapă să caute pe Domnul) își începe lucrarea profetul ȚEFANIA care anunță pedeapsa Domnului asupra popoarelor străine (țara Filistenilor, Moab, Amon, Etiopia, și <i>inclusiv Asiria și Ninive</i> – vezi Țefania cap.2), dar și asupra lui Iuda și a Ierusalimului din pricina IDOLATRIEI (vezi Tefania cap.1 și cap.3). Este posibil ca Țefania să fi avut un rol crucial în trezirea spirituală a lui Iosia și să explice de ce aceasta a putut avea loc fără accesul direct la cartea Legii.</p>
<p>628 . . . . . 627 . . . . .</p>	<p>În anul al 12-lea al domniei sale (628), când avea 20 de ani, a început să curățească Iuda și Ierusalimul de idolatrie. El extinde această curățire exemplară DINCOLO de granițele lui Iuda și anume în Manase, Efraim, Simeon, Neftali. Iosia merge personal în țară pentru a realiza curățirea, și apoi se întoarce la Ierusalim pentru a drege Casa Domnului. Curățirea a durat deci cel puțin 6 ani.</p> <p>În anul al 13-lea al domniei sale (627) este chemat în lucrare profetul Ieremia.</p>		<p>În anul al 13-lea al domniei sale (627) este chemat în lucrare profetul Ieremia. Deci Ieremia își începe lucrarea într-o plină trezire spirituală. În</p>

<p>. .623 .621 .620 .</p>	<p>după Lege. Un asemenea Paște nu mai fusese sărbătorit de pe vremea lui Samuel. Iosia devine un campion al ÎNTOARCERII către Domnul. Nimeni înainte de el sau după el nu s-a întors ca el din TOATĂ inima la Domnul. Și în tot timpul vieții lui Iosia poporul a slujit Domnului și nu a mai slujit idolilor (vezi 2 Cronici 34:33). TOTUȘI, din PRICINA lui MANASE, Domnul NU S-a întors din iuțimea mâniei Sale și a rămas hotărât să lepede pe Iuda și Ierusalimul. (vezi 2 Împ.23:25-27)</p>		<p>Mesajul devine tulburător: deși reforma lui Iosia progresează, mesajul judecății rămâne statornic. Acest lucru este în armonie cu pasajele din 2 Împărați și 2 Cronici care insistă că în pofida reformei lui Iosia Domnul nu se întoarce din iuțimea mâniei Sale față de Iuda. Poate mesajul lui Ieremia nu a fost înțeles de la început nici de tânărul Iosia, care era entuziasmat de reforma din țară și nu cunoștea încă Legea Domnului. Așa s-ar explica de ce Iosia nu întrebă pe Domnul apelând la Ieremia ci la proorociția Hulda. Proorocia Hulda însă confirmă mesajul lui Ieremia din cap.1-20: poporul doar s-a conformat reformei iar Domnul nu Își schimbă hotărârea de a pedepsi pe Iuda și Ierusalimul. În anul 623 se pare că își încheie lucrarea ȘEFANIA. În anul 621 își începe lucrarea HABACUC. Acesta primește înștiințarea că pedeapsa asupra lui Iuda va veni <i>prin Haldei (deci prin Babilon)</i>. El este tulburat căci nu înțelege cum Domnul poate pedepsi pe Iuda cel păcătos tot printr-un popor păcătos (Haldeii), poate chiar mai mândru și nelegiuit decât Iuda. Dumnezeu îi răspunde frământării lui anunțându-l că și Babilonul la rândul lui va fi pedepsit mai târziu pentru nelegiurea lui. În anul 620 se pare că își încheie</p>
---	---	--	--

<p>612</p> <p>609</p>	<p>În anul 609 (al 31-lea an al domniei sale, când Iosia avea 39 de ani), Faraonul NECO se suie să lupte împotriva Carchemişului, pe Eufrat. Iosia îi iese înainte și nu vrea să asculte îndemnul lui NECO de a nu participa la acest război, îndemn care venea din partea Domnului. <i>Iosia este rănit de arcașii lui Neco în valea Meghido și moare la Ierusalim.</i> Ieremia face un cântec de jale pentru Iosia.</p>	<p>În 614 Babilonienii se unesc cu Mezii pentru a cuceri Assur iar în 612, așa cum au prezis Naum și Țefania, Ninive a căzut în urma atacurilor lor. Zidurile au fost sparte de inundații (vezi Naum 1:8), iar Sinsariskun, regele asirian, a murit în flăcări. Aceste campanii sunt descrise în detaliu în Cronica babiloniană. Deci alianța mezilor și a babilonienilor distruge principalele cetăți asiriene din nord (Ninive, Assur, Nimrud), și pune astfel capăt supremației asiriene în istorie.</p> <p>Timp de 2 ani guvernul lui Assur-Uballit (ultimul rege asirian) a rezistat la Haran, dar nu a primit nici un ajutor din Egipt întrucât Neco a pronit prea târziu ca să împiedice căderea cetății în mâinile babilonienilor și a sciților în 609. Asiria a încetat să existe și teritoriul ei a fost ocupat de babilonieni. În istoria ce va urma, teremenul de Asiria va fi folosit doar ca un nume geografic general pentru a descrie fosta țară.</p> <p>Neco, Faraonul Egiptului (610-595) în 609, continuând politica tatălui său (Psammetichus I) de a-și menține puterea în Asia de Vest, Neco II înaintează spre Siria pentru ca să-l ajute pe Assur-ubalit II (ultimul rege al Asiriei) în lupta acestuia împotriva Babilonului. Dar Iosia împăratul lui Iuda a ieșit înaintea acestuia la Meghido; această întârziere a ajutorului care venea din partea egiptenilor pentru asirieni a pecetluit soarta acestora din urmă, cu costul vieții lui Iosia.</p> <p>Observăm că decizia lui Iosia a fost una justificată din punct de vedere politic. Asiria era de secole dușmanul de moarte al lui Iuda, dușman atât fizic cât și spiritual. Asiria a pustiit de multe ori țara lui Iuda, a dus pe Israel în robie, a făcut ca inima împăraților evrei să nu se încreadă în Domnul, a atras inima poporului spre idolii Asirieni. Iosia a avea toate motivele să dorească să scape de acest țepuș, de acest ghimpe istoric în coastele națiunii evreiești. El a ieșit înaintea lui Neco tocmai pentru ca Asiria să nu primească ajutor și amenințarea ei să dispară din istorie.</p> <p>Observăm în același timp că decizia lui Iosia nu a fost</p>	<p>lucrarea NAUM.</p> <p>În anul 609 și-ar sfârși și Habacuc lucrarea profetică. Habacuc a văzut deci ascensiunea Babilonului dar nu a mai apucat să vadă și pedepsirea lui. Cel neprihănit avea să trăiască prin credință până la capăt. Acea promisiunie a pedespirii Babilonului carea avea să vină negreșit și pe care Habacuc trebuia să o aștepte (vezi Habacuc cap.2) nu a venit pe când el era încă în viață. Habacuc a trăit prin credință până la final.</p>
-----------------------	--	---	--

justificată din punct de vedere spiritual. Profețiile lui Naum, Țefania și Habacuc au fost rostite în auzul lui Iosia. Or, tocmai aceste profeții erau menite să pregătească inima lui Iosia pentru încercarea din anul 609. Aceste profeții anunțau căderea definitivă a lui Ninive și a Asiriei. Ninive deja căzuse în 612. Și după cum anunțase Habacuc se ridica noua putere a lumii: Haldeii. Dar oare profețiile nu aveau să se împlinească până la capăt? Oare era nevoie ca Iosia să sprijine carul lui Dumnezeu în istorie? Dumnezeu îi vestise lui Iosia mai dinainte căderea Asiriei și ridicarea Babilonului. Dar în aceste profeții El nu a cerut ca Iosia să se implice direct în împlinirea acestei profeții. Singura cerință pentru Iosia și Israel era să se căiască și să asculte de Domnul. Nu era sfera de responsabilitate a lui Iosia să intervină în destinul istoric din afara lui Israel, care era în mâna lui Dumnezeu și era hotărât de Domnul. Dar se pare că Iosia nu a luat aminte la profețiile lui Naum, Țefania și Habacuc, și nu a înțeles că Domnul îi vestește schimbările de pe scena istoriei mai dinainte tocmai pentru A NU SE IMPLICA în conflictele externe. De asemenea, la inițiativa puternicului Faraon Neco de a ajuta Asiria, Iosia s-a temut că Asiria ar putea renaște. Nu a avut suficientă încredere că ceea ce Domnul a prezis se va împlini întrutotul în pofida implicării lui Neco în conflictul asiro-babilonian și chiar dacă Iosia nu-l va împiedica pe Neco să ajute Asiria. Prin profețiile lui Naum, Țefania și Habacuc, Iosia avea suficiente resurse pentru a lua testul și pentru a nu intra într-o bătălie care nu era a lui. Nu a fost doar o simplă neveghere, ci a fost o decizie încăpățânată care a sfidat profețiile Domnului. Și de aici se explică și consecința tragică a acestei decizii: Iosia moare în luptă și odată cu acest lucru se scurtează perioada de har de peste Iuda pe care domnia sa o adusese.

609	<p>Ioahaz (fiul lui Iosia, are 23 de ani), domnește 3 luni. Împăratul Egiptului îl detronează, cere tribut greu lui Iuda și pune în locul său pe fratele său Eliachim, care primește de la Neco numele de Ioachim.</p>	<p>Neco întârzie și nu reușete să ofere ajutor Asiriei. La întoarcerea sa în Sud destituie și deportează pe Ioahaz și pune un rege vasal Egiptului și anume pe Ioachim, fratele lui Ioahaz. Egiptul a pretins ca Palestina să-i fie dată ca parte ce i se cuvine în urma destrămării Imperiului Asirian.</p>	<p>În cartea IEREMIA nu găsim profeții rostite în timpul domniei lui Ioahaz. Ioahaz este menționat în IEREMIA doar în Ier.23:33-34 sub numele de ȘALUM.</p>
609 605	<p>Ioachim (fiul lui Iosia, are 25 ani) domnește 11 ani la Ierusalim. El face ce este rău înaintea Domnului. El este vasal Egiptului și plătește în prima parte a domniei sale tribut acestuia.</p> <p>În 606, în treilea an (după Daniel 1:1) al domniei lui Ioachim, Nebucadnețar vine împotriva Ierusalimului.</p> <p>605, anul al patrulea al domniei lui IOACHIM. În acest an 605 Nebucadnețar obține victoria și duce o parte din vasele Domnului în Babilon, împreună cu un grup de tineri iudei din familiile mai marilor lui Israel (printre care și Daniel).</p>	<p>În 605 are loc importanta bătălie de la Carchemiș. Pe tronul Babilonului șade încă Nabopolassar. Oștile haldeilor sunt însă conduse pe câmpul de luptă de <i>prințul moștenitor Nebucadnețar</i>. În 605 acesta îl înfrânge pe Neco și pe egipteni la Carchemiș și la Hamat. Cronica Babiloninacă consemnează că tot în această vreme cucerește întregul Hati (adică Siria și Palestina). Are loc primul val de ducere a evreilor în robia babiloniană. Pe când era încă în câmpul de bătălie, Nebucadnețar aude de moartea tatălui său și traversează deșertul pentru a urca pe tronul Babilonului pe data de 6 septembrie 605.</p>	<p>Profeția din IEREMIA 26 este rostită la începutul domniei lui IOACHIM. Ieremia profetește împotriva Casei Domnului. Preoții și proorocii mincinoși vor să-l omoare dar este salvat prin intervenția unor căpetenii de la curtea lui Ioachim.</p> <p>Profeția din IEREMIA 27 este rostită tot la începutul domniei lui IOACHIM. La Ierusalim se organizează o coaliție internațională împotriva Babilonului la care participă Edomul, Moabul, Amonul, Tirul și Sidonul. Ieremia le transmite mesajul lui Yahwe: Domnul a dat pământul lui Nebucadnețar, deci dacă vor să trăiască, să i se supună.</p> <p>În 605, în al 4-lea an al domniei lui Ioachim și în primul an al domniei lui Nebucadnețar, se rostește profeția din IEREMIA 25, prin care Ieremia anunță că Nebucadnețar va pustii Ierusalimul, Egiptul, Filistia, Arabia, Moabul, Amonul, Tirul, Sidonul, Arabia.</p>

604	<p>Ioachim a fost supus trei ani lui Nebucadnețar dar apoi s-a răsculat din nou. (2 Împ.24:1)</p>	<p>În 604 Ioachim, împreună cu alți domnitori, se duce înaintea lui Nebucadnețar pentru a-i fi vasal. În acest prim an de domnie al lui Nebucadnețar, el primește tribut în Siria de la împăratul Damascului, de la împăratul Tirului și al Sidonului, și de la alții, inclusiv de la Ioachim care-i va fi supus trei ani. Ascalonul a refuzat să plătească tribut și a fost jefuit.</p>	<p>IEREMIA 35 (evidențierea neascultării lui Iuda prin contrastul ei cu RECABIȚII) este rostită tot în vremea lui IOACHIM.</p> <p>Evenimetele din IEREMIA 36 (scrierea și arderea cărții lui Ieremia) au loc tot în al patrulea an al lui IOACHIM.</p> <p>IEREMIA 45 (proorocia către BARUC) este rostit tot în anul al patrulea al domniei lui IOACHIM.</p> <p>Observăm că multe profeții din cartea Ieremia au fost rostite în acest al patrulea an al domniei lui IOACHIM. De ce este așa de important acest an? Probabil pentru că este anul când are loc prima jefuire a Templului de către Nebucadnețar.</p> <p>În 605 tânărul Daniel (<i>viitorul profet</i>) și prietenii săi sunt duși în Babilon (vezi Daniel cap.1). Observăm că Daniel a fost martor la prima parte a lucrării profetice a lui Ieremia.</p> <p>În al doilea an al lui Nebucadnețar (cca 604), Nebucadnețar are un vis care-l tulbură și pe care i-l tâlmăcește Daniel. (vezi Daniel cap.2). Acest mesaj din partea lui Dumnezeu îi este dat lui Nebucadnețar înainte ca acesta să dărâmă Templul. Inima lui</p>
-----	--	---	---

<p>601</p>	<p>Ioachim se răscoală împotriva lui Nebucadnețar. Acesta trimite împotriva lui cete de Haldei, de Sirieni, de Moabiți și de Amoniți (2 Împ.24:2).</p> <p>Când Ioachim se răscoală, la început Nebucadnețar nu intervine ci trimite împotriva lui trupe din garnizoana babiloniană locală împreună cu sirieni, moabiți și amoniți.</p> <p>În cele din urmă, cu 3 luni și 10 zile înainte de căderea Ierusalimului în mâinile asediatorilor babilonieni, Ioachim a murit în vîrstă de 36 de ani (la 6 dec.598). Moartea lui a avut loc în drumul spre captivitate (2 Cronici 36:6), probabil ca urmare a instigării lui Nebucadnețar, care potrivit lui Josephus Flavius, a cerut ca trupul lui să fie aruncat peste zidul cetății, așa cum prezisese Ieremia (Ier.22:18). 2 Împ.24:6 păstrează tăcerea cu privire la îngroparea lui.</p>	<p>În campania din 601 împotriva Egiptului, babilonienii au fost înfrânți de Egipteni. Așa se explică răscoala lui Ioachim împotriva lui Nebucadnețar. Ioachim devine vasal Egiptului în ciuda avertizărilor rostite de Ieremia împotriva învingătorilor (vezi Ieremia 27).</p> <p>Când armata lui se întărește din nou, Nebucadnețar face incursiuni printre triburile arabe din Chedar și la Est de Iordan în 599-598, așa cum prezisese Ieremia (Ier.49:28-33), în pregătire pentru represaliile pe care le plănuia împotriva lui Ioachim și Iuda (2 Cr.36:6). Urmează asedierea Ierusalimului de către babilonieni.</p> <p>Egiptul nu vine în ajutorul lui Ioachim (2 Împ.24:7) de teama împăratului Babilonului.</p> <p>În timpul asediului moare regele Ioachim.</p>	<p>Nebucadnețar este pregătită astfel de Domnul pentru a nu interpreta greșit dărâmarea Templului de la Ierusalim în sensul că el și idolii săi l-au învins pe Yahwe.</p> <p>Profeția din Ieremia 22 (și probabil și cea din Ieremia 23) este rostită tot în perioada lui IOACHIM.</p> <p>Prin moartea lui Ioachim se împlinește profeția din Ieremia 22:18-19.</p>
<p>597</p>	<p>În locul lui Ioachim, domnește fiul său Ioachin (de 8 sau 18 ani). El face ce este rău înaintea Domnului. Domnește în timpul asediului 3 luni și 10 zile, până când cetatea cade definitiv în mâinile lui Nebucadnețar. Este dus în robie împreună cu uneltele scumpe din Casa Domnului, împreună cu mama împăratului, nevestele împăratului, dregătorii lui și mai marii țării, toți</p>	<p>În al 7-lea an al domniei sale, înaintează spre Palestina și împrejmuește cetatea lui Iuda pe care o cucerește în a doua zi a lunii Adar (16 Martie, 597). El duce în robie tot Ierusalimul. E vorba de al doilea val al ducerii evreilor în robia babiloniană.</p>	<p>În 597, Ezechiel (viitorul profet) este dus în robie împreună cu Ioachin.</p> <p>În cartea Ieremia, Ioachin este menționat sub numele de IECONIA. Ducerea sa în robie este profețită în Ier.22:24-30, și el mai este menționat în Ier.24:1, 29:2 etc.</p>

	<p>războiniciei, teslarii și ferarii, și împreună cu ei și <i>Ezechiel</i>. (2 Împ.24:13-16) Ioachim mai trăiește mulți ani în Babilon, unde se va bucura mai târziu de o frumoasă reabilitare. (vezi Ieremia 52:31-34).</p>		
597	<p>Începe domnia lui Zedechia (fiul lui Iosia și unchiul lui Ioachim). Are 21 de ani și domnește 11 ani la Ierusalim. El este la început vasal regelui Babilonului. El face ce este rău înaintea Domnului.</p>	<p>Nebucadnețar pune la Ierusalim un împărat vasal lui, pe Zedechia, unchiul lui Ioachim. În Ierusalim se formează o nouă structură de conducere formată însă din oameni de rând și oportuniști.</p> <p>În 596 Nebucadnețar luptă împotriva Elamului (confirmat de Ieremia 49:34).</p> <p>În 595 înăbușește o revoltă în propria sa țară. Lipsesc documentele istorice babiloniene care descriu perioada imediat ulterioară însă se știe că în al 17-lea până în al 19-lea an al domniei sale el a purtat campanii de război din nou pe frontul de vest.</p>	<p>Profețiile rostite de IEREMIA în prima parte a domniei lui ZEDECHIA, înainte de începerea asedierii Ierusalimului de Nebucadnețar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ieremia 28 (Proorocia împotriva proorocului mincinos Hanania care anunța că robia va fi scurtă, doar de 2 ani). - Ieremia 24 (Proorocia care a pronit de la cele două coșuri de smochine, care simbolizau pe cei rămași în țară și pe cei pe cei plecați deja în robie). - Ieremia 29 (Scrisoarea lui Ieremia către cei aflați în robie în care le vestește că robia va fi lungă). <p>În al 5-lea an al robiei lui Ioachim (cca 593) are loc chemarea în lucrare a profetului Ezechiel. Acesta se află deja în robia babiloniană și proorocește către evreii care se află în robie, spre deosebire de Ieremia care profețete în special evreilor din Ierusalim și Iuda (deși și Ieremia trimite câteva mesaje, scrisori evreilor din robie, susținând astfel lucrarea lui Ezechiel). Evreii din robie nu credeau că Domnul va distruge Ierusalimul și Templul și sub influența</p>
593			

585	<p>Zedechia se răscoală și el împotriva lui Nebucadnețar și acesta vine împotriva sa</p> <p>În al 9-lea an al domniei sale, oștile lui Nebucadnețar împresoară Ierusalimul. Urmează foamete și momente cumplite pentru cei din cetate.</p>	<p>De la reședința sa din Ribla el a condus operațiunile care au dus la jefuirea Ierusalimului și la prinderea răzvrătitului Zedechia.</p>	<p>proorocilor mincinoși credeau că robia va fi scurtă. Ei minimalizau gravitatea păcatelor din Iuda și a Ierusalimului. Prin Ezechiel, Dumnezeu le descoperă grozăvia păcatelor din Ierusalim și le explică legitimitatea judecării lui Dumnezeu. Ei sunt pregătiți pentru momentul dărâmării Templului, și chemați să trăiască în ascultare de Domnul acolo în robie, chiar dacă Templul va fi dărâmat și robia va fi lungă. <i>Primele 24 de capitole din Ezechiel includ profețiile lui Ezechiel din anul 593 până în anul 587.</i></p> <p>Profețiile lui IEREMIA de după răzvrătirea lui Zedechia împotriva lui Nebucadnețar și din timpul ASEDIULUI Ierusalimului:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ieremia 21 când Zedechia întreabă pe Ieremia dacă Domnul va interveni cu vreo minune pentru a-i salva. - Ieremia 32-33 (și probabil și Ier.30-31) – aceste capitole conțin promisiunile restaurării lui Iuda și reprezintă cea mai luminoasă parte a cărții; în mod paradoxal aceste promisiuni minunate sunt rostite chiar în
-----	---	---	---

587	<p>Cetatea cade în mâinile lui Nebucadnețar în anul al 11-lea al domniei lui Zedechia. Evreii sunt omorâți fără milă, Templul este ars, și zidurile sunt dărâmate. Zedechia face o spărtură în zid și încearcă să scape. Dar este prins de Haldei și adus la Ribla, reședința din care Nebucadnețar conducea asediul Ierusalimului operat de căpetenia Nebuzaradan. Fiii săi sunt înjughiați înaintea sa, ochii îi sunt scoși, iar el este luat în lanțuri în Babilon.</p> <p>Este lăsat în țară ca și conducător Ghedalia peste rămășița evreilor. Dar Ghedalia este ucis de Isamil, trimis de Împăratul Amoniților. În urma acestui incident, de teama Haldeilor, rămășița evreilor pleacă în Egipt în ciuda avertismentelor lui Ieremia de a nu pleca în Egipt.</p>	<p>Când Apres, succesorul lui Neco II al Egiptului a invadat Fenicia și Gaza, împresurarea Ierusalimului a fost întreruptă pentru o perioadă. (vezi Ieremia 34:21, Ieremia 37:5).</p> <p>Nebucadnețar cucerește Ierusalimul în 587.</p>	<p>timpul asediului final care a dus la distrugerea cetății și a Templului.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ieremia 34, 37 și 38. Aceste profeții sunt rostite în contextul retragerii temporare a armatelor babiloniene din timpul asediului. <p>Capitolul 24 din Ezechiel reprezintă profeția pe care o primește Ezechiel cu foarte puțin timp înainte de dărâmarea Templului.</p> <p>IEREMIA 39 și IEREMIA 52 descriu evenimentul căderii Ierusalimului.</p> <p>Cartea PLÂNGERILE LUI IEREMIA sunt cântecul de jale scris de Ieremia după căderea cetății.</p> <p>Profețiile rostite de Ieremia după căderea cetății atât în Iuda cât și apoi în Egipt: IEREMIA cap.40-44.</p> <p>Capitolele 25-48 din Ezechiel reprezintă profețiile rostite de Ezechiel</p>
-----	---	---	--

582		<p>Nebucadnețar ridică un chip de aur în valea Dura. Episodul cu cei trei prieteni ai lui Daniel în cuptorul de foc (vezi Daniel cap.3). Acest eveniment nu este datat în cartea Daniel. Unii comentatori sugerează că evenimentul a avut loc după dărâmarea Templului de la Ierusalim. Nebucadnețar s-ar fi mândrit și s-ar fi văzut mai mare decât Yahwe și din această pricină ar fi ridicat acel chip de aur, care-l reprezenta de fapt pe el însuși. Prin episodul cu cuptorul de foc Dumnezeu îi arată că deși Templul a fost dărâmat, Yahwe rămâne mai presus de toți zeii.</p> <p>În al 23-lea an al domniei lui Nebucadnețar, în anul 582, s-a mai ordonat deportarea unui alt grup de iudei în Babilon (Ieremia 52:30). Tot în această vreme are loc și a 13-a împresurare a Tirului (Ezechiel 26:7).</p>	<p>DUPĂ dărâmarea Templului. Dumnezeu a continua să vorbească profetilor Săi chiar în mijlocul robiei și chiar după dărâmarea Templului. Într-adevăr, Dumnezeul care a vorbit prin Ieremia până la dărâmarea Templului, a continuat să vorbească prin Ezechiel și după dărâmarea Templului, ca apoi să continue să vorbească prin Daniel până în anul întoarcerii din robia Babiloniană. Dumnezeu nu Și-a lăsat poporul Său fără mesaje de încurajare și nădejde. Dumnezeu a încurajat pe cei credincioși din robie și a vrut să trezească pe cei împietriți. Vorbirea Sa în mijlocul robiei a fost semnul că Dumnezeu nu a lepădat pentru totdeauna pe Israel și a fost manifestarea iubirii și grijii Dumnezeului mângâierilor față de toți copiii Săi traumatizați de evenimentul dărâmării Ierusalimului și de robia babiloniană.</p> <p>În jurul anului 572 Ezechiel primește prin revelație celebra profeție despre Noul Templu. (<i>Ezechiel 40-48</i>).</p>
562		<p>Nebucadnețar moare în 562 și în locul său domnește fiul său Evil-</p>	

560		<p>Merodac (562-560). Acesta este cel care-l înalță pe Ioachin, îl scoate din temniță și-l pune să mănânce la masa sa. (vezi Ieremia 52:31-34).</p> <p>Domnia împăratului Nelglisar (560-556).</p>	
556		<p>Domnia Împăratului Labashi-Marduc (556)</p>	
553		<p>Domnia Împăratului Nabonide (556-539). Unii comentatori susțin că el este personajul din Daniel cap.4 (denumit tot Nebucadnețar ca și tatăl său) care a experimentat episodul de nebunie.</p>	
550		<p>În 553 începe domnia lui Belșatar, ultimul împărat al Babilonului care domnește (alături de Nabonide?) până în 539.</p>	<p>În primul an al lui Belșatar (553) Daniel primește vedenia din Daniel cap.7 despre cornul cel mic.</p>
539		<p>În 539 Căderea Babilonului și ridicarea Noului Imperiu: Imperiul Medo-Persan.</p>	<p>În al treilea an al lui Belșatar (550) Daniel primește vedenia din capitolul 8 despre viitoarele Imperii: Mezii și Perșii, și apoi Grecii.</p> <p>În 539: Mesajul pedepsei primit de Belșatar prin mâna care a scris pe perete: <i>Mene mene techel ufrasin</i> (vezi Daniel cap.5).</p> <p>În 539 (înainte de Edictul lui Cir!), în primul al al lui Dariu, mijlocirea lui Daniel pentru restaurarea Templului din</p>

536	<p>În 537-536 Zorobabel și o rămășița a evreilor se întorc la Iersualim și încep rezidirea Templului (Ezra cap.1)</p>	<p>În 539: Edictul lui Cir de repatriere a Iudeilor în țara promisă.</p>	<p>Daniel capitolul 9 și vedenia cu cele 70 de săptămâni.</p> <p>În 539 Daniel în groapa cu lei (Daniel cap.6). (înainte de Edictul lui Cir!)</p> <p>În 536, în anul al treilea al lui Cir, Daniel primește ultima vedenie, cea din Daniel cap.10-11. Daniel se află încă la Eufrat. Moare în robie și nu mai apucă să se întoarcă în Ierusalim.</p>
-----	--	---	--